

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. гр. Добрич, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теменуга Ив. Стоева

при участието на секретаря Нели Ил. Бъчварова
като разгледа докладваното от Теменуга Ив. Стоева Търговско дело № 20223200900121 по описа за 2022 година

Постъпила е искова молба от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, представлявано от ***-прокурист и *** Н. Д. изпълнителен директор, чрез Адвокатско дружество *** и И., чрез адв. Х. И. САК, със съдебен адрес гр. София, ул. **** №8, ет. 4 срещу „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД, ЕИК 130387582, със седалище и адрес на управление – гр. Тервел, обл. Добричка, ул. **** 20, представлявано от Е. Д. Н. и Л. З. А., в качеството им на управители, срещу Е. Д. Н. ЕГН *****, с адрес: гр. София, общ. Столична, ж.к. **** №349, вх. А, ет. 6, ап. 24 и срещу Л. З. А. ЕГН *****

с адрес: гр. София, общ. Столична, ж.к. **** №814, вх. Е, ет. 8, ап. 122, с правно основание чл. 422 от ГПК във вр. с чл. 430 и чл. 86 от ЗЗД, с цена на иска сумата от :284 525,16 лв. главница, ведно със законна лихва, считано от 16.12.2021 г. – датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК; 17 596,15 лв. – договорна лихва за период от 01.02.2021 г. до 06.10.2021 г.; 13 578,30 лв. – мораторна лихва за периода от 28.02.2021 г. до 14.12.2021 г.; 1 403,37 лв. – такси за периода от 28.02.2021 г. до 14.12.2021 г.; 1 631,48 лв. – застраховки за периода от 27.03.2020 г. до 14.12.2021 г. и 396 лв. – разноски за периода от 13.10.2021 г. до 14.12.2021 г.

Искът е допустим.

С разпореждане №436/20.12.2021г. по ч.гр.д.№417/2021г.по описа на РС гр.Тервел е издадена Заповед за незабавно изпълнение въз основа на документ,по силата на която ответното дружество солидарно с втората ответница и третия ответник са осъдени да заплатят на заявителя описаните в разпореждането парични суми.Предвид подадените от ответниците възражения по чл.414 от ГПК ,които са депозирани в едномесечния срок по чл.414 ал.2 от ГПК,районният съд с Разпореждане №186/26.04.2022г. е указал на заявителя да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок.Съобщението до заявителя е получено на 30.05.2022г.,а настоящият иск е предявен на 07.06.2022г. –в установения от закона срок.

Ищецът излага следните обстоятелства:

На 06.03.2018г. е сключен Договор за инвестиционен кредит №109/2018 от 06.03.2018г.между „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД от една страна и „АГРОИМПУЛС 2000“ООД,ЕИК 130387582,Е. Н. и Л. А. от друга,по силата на който банката е предоставила кредит в размер до 368 000 лв.

На 12.11.2019г. е осъществено преобразуване на „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“,чрез вливане по реда на чл.262 от ТЗ в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“АД,ЕИК 000694749.

По силата на извършеното вливане ищецът е универсален правопреемник на вливащото се дружество.

Съгласно раздел I,чл.1,т.2 от Договор за инвестиционен кредит №109/2018 от 06.03.2018г. кредитът се отпуска от банката на кредитополучателя за целево финансиране за закупуване на ново оборудване от Китай,за закупуване на автомобилна,електронна везна модел DFW 60t 18 mx3m с метална платформа и аналогови товарни клетки и довършителни работи на фабрика за производство на пелети,находяща се в с.Кочмар ,общ.Тервел,обл.Добричка.

Към договора за инвестиционен кредит са сключени съответно Анекс А1 от 28.05.2018г.,Допълнително споразумение от 19.12.2019г.,Анекс 4 от 05.06.2020г. и Анекс 5 от 19.02.2021г.,представляващи неразделна част от договора.

Съгласно раздел IV,чл.14,ал.8 във вр.с раздел V от договора вторият и третият ответник са се задължили да отговарят солидарно с кредитополучателя за задълженията му относно погасяване на кредита.

Задълженията се погасяват съгласно чл.4 от Анекс 4 от 05.06.2020г.

Съгласно раздел II, т.5 ал.1 от договора главницата се олихвява с годишна лихва,опредЕ. като сбор от тримесечния СОФИБОР плюс надбавка от 4,5% пункта.

Съгласно раздел II т.7 ал.1 в случай на забава в плащането и/или начислени лихви от кредитополучателя,независимо от причините за забавата ,банката олихвява просрочената главница с наказателна лихва/неустойка/ в размер на договорения лихвен процент плюс 10%.

Съгласно раздел II т.4 ,ал.1 кредитополучателят заплаща на банката административна такса от 0,5 % върху размера на одобрения кредит за разходи по обслужването му.Съгласно ал.2 всяка следваща година клиентът заплаща на банката административна такса от 0,5 %върху непогасената главница от кредита за разходи за обслужването му.

Съгласно Анекс 4 от 05.06.2020г.към договора-чл.6 кредитополучателят е длъжен да заплаща всички застрахователни премии по сключен във връзка с договора за кредит имуществени застраховки или застраховки „Живот“,ако има такива.

Ответниците не са изпълнили задължения по чл.4 от Анекс 4 от 05.06.2020г.за заплащане на дължимите погасителни вноски по кредита.Съгласно чл.20 ал.1 и чл.21 от договора и чл.60 ал.2 от Закона за кредитните институции,при допуснато просрочие на погасителна вноска по кредита,а именно вноска с падеж 01.02.2021г.,банката обявява цялото задължение за предсрочно изискуемо,без да се прекратява действието на договора.

Длъжниците са уведомени за настъпилата предсрочна изискуемост на вземането по банковата сделка с Покана –уведомление на ЧСИ ***,с рег. №*** при КЧСИ,върчена на 06.10.2021г. и Покана –уведомление на ЧСИ ***,с рег.№*** при КЧСИ,върчена на 28.10.2021г. и Покана –уведомление на нотариус *** с рег.№*** в НК с рег.№4516,том 2,№100,върчена на 09.12.2021г.

На 16.12.2021г. ищецът подава заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение въз основа на документ по чл.417 т.2 от ГПК,допускане на незабавно изпълнение и изпълнителен лист,за което са заплатени съответно 6 382,61 лв.-платена държавна такса,както и 5 665,57 лв.-

адвокатско възнаграждение, по което е образувано ч.гр.д.№41/2021г. на РС гр.Тервел. По подаденото заявление за издадени заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК от 20.12.2021г., както и изпълнителен лист от същата дата на РС гр.Тервел срещу кредитополучателите.

Въз основа на издадената заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист от 20.12.2021г. на РС гр.Тервел е образувано изпълнително дело №1485/2021г. по описа на ЧСИ Л.Т..

В срока по чл.414 ал.2 от ГПК тримата ответници са възразили писмено срещу заповедта за изпълнение.

Това обуславя правния интерес на ищеца от предявяване на настоящия иск.

В срок от ответника „АГРОИМПУЛС 2000“ООД е постъпил писмен отговор, в който се излага следното:

Искът е счетен за неоснователен по следните съображения:

Ищецът с недобросъвестното си поведение, злоупотреба с права и неизпълнение на задълженията си по договора е допринесло за невъзможността дружеството първи ответник да упражнява своята дейност, съответно да реализира приходи и да изпълнява задълженията си по договора. Също така ответникът е бил лишен от възможността да получи финансиране от други банки за покриване на задълженията.

С придобиването през май на 2019г. на „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ от ищцовото дружество, интересите на ответника системно са увреждани по следния начин:

- Забава от два, три месеца от искането на ответника за подписване на допълнителни споразумения/анекси;

- Неотчитане от страна на ищеца новите условия в постигнатите споразумения и анекси, съответно негативните последици от несъобразяването им;

- Неправомерна, едностранна, без знанието на ответника промяна на датата на месечните падежи от 30 на 10 число, което води до преждевременни месечни просрочия;

- Перманентно и неоснователно блокиране на банкови сметки-всички в

банката с невъзможност за свободно разпореждане на постъпващите по тях средства от май 2019г.до януари 2020г. и от май 2020г.до март 2022г.;

-Отчитане на несъществуващи просрочия от 91-180 дни от май 2020г.до август 2021г.,с невъзможност дружеството да реализира прехвърляне на съществуващите кредити в други банки и невъзможност за получаване на финансиране по Програма за портфейлни гаранции в подкрепа на ликвидността на предприятията,пострадали от извънредната ситуация и епидемията от Ковид 19;

-Неправилно/в нарушение условията по договорите/ е договорена 120% обезпеченост/ поддържане на свръхобезпеченост на кредитната експозиция на „Агримпулс“2000,което възпрепятства възможността за получаване на допълнителни средства за оборотни нужди от друга банка.;

-Неправомерно не е разгледано ,съответно не е удовлетворено искането на дружеството за предоставяне на кредит в размер на 220 000 лв.по Програма за портфейлни гаранции в подкрепа на ликвидността на предприятията,пострадали от извънредната ситуация и епидемията от Ковид 19 /с водеща ББР/,въпреки че дружеството отговаря на всички изисквания за допустим кандидат,въпреки че при сключено споразумение с финансов посредник с ББР банката дължи да предостави средства на допустимите кандидати.;

-Неправомерно блокиране на сметки в банката и продължително неоснователно забавяне за вдигане на запори,наложени респективно заличени от съда.

За описаните обстоятелства ответникът е уведомил ищеца с покани от октомври 2020 и от юли 2021г.Тъй като нямало никаква реакция,ответниците се принудили на 09.07.2021г. да развалят договорите за кредит.

Иска се да бъдат изяснени всички обстоятелства относно действителността на споразумението на ищеца за гарантиране на портфейл от кредити№7 с Националния гаранционен фонд ЕАД.Искането е необосновано и не следва да се уважи.

Направено е възражение за прихващане с дължимо обезщетение за нанесени вреди,евентуално пропуснати ползи от неправомерното поведение на ищеца да размер на предявените главници и лихва.

С изложените аргументи ответникът настоява искът като неоснователен да

бъде отхвърлен.

Възражението за прихващане не е прието от съда за съвместно разглеждане в настоящото производство с изложените в определението за насрочване по чл.374 от ГПК мотиви.

От ответницата по делото Е. Н. се излагат същите съображения като в подадения отговор от първия ответник.

В подадена в срок допълнителна искова молба ищецът конкретизира следното:

Действително по сделката е имало множество предоговаряния,които са били в полза на кредитополучателя и солидарните длъжници.

Видно от подписания Анекс 4 от 05.06.2020г.към договора за кредит страните по договора,предвид утвърдения от БНБ ред за отсрочване и уреждане на изискуеми задължения към банки и дъщерните им дружества-финансови институции,във връзка с въведеното на 13.03.2020г. от Народното събрание извънредно положение във връзка с пандемията от Ковид 19,се съгласяват,че кредитополучателят отговаря на критериите и подадената молба е в срока,предвиден в реда за разсрочване.В тази връзка страните се съгласяват да предоговорят съществуващите към датата на анекса задължения на кредитополучателя към банката по реда,описан в условията на Анекс 4 от 05.06.2020г.

Страните се съгласяват,че за периода до 30.09.2020г.кредитополучателят не заплаща на банката суми по кредита.

На следващо място е подписан Анекс 5 от 19.02.2021г.,в който страните отново предвид предложените от Управителния съвет на Асоциацията на банките в България и утвърдените от УС на БНБ на 10.12.2020г. промени в

Ред за отсрочване и уреждане на изискуеми задължения към банки и дъщерните им дружества-финансови институции,във връзка с въведеното на 13.03.2020г. от Народното събрание извънредно положение във връзка с пандемията от Ковид 19 и последиците от тях,са се съгласили за кредитополучателя да бъде въведен облекчен ред на погасяване.Съгласно т.1 от анекса страните се съгласяват плащането на дължимите главница и лихви по кредита да бъде отсрочено за срок от три месеца,считано от падежната дата на месечната погасителна вноска на кредита,дължима през месец октомври 2020г.,включително при условията на Механизъм 1 ,разписан по

т.ІІІ.3 от Реда за отсрочване.Отсрочването се прилага за процесния период включително и за непогасената лихва,която вече е била отсрочена при предходно прилагане на условията,предвидени в Реда за отсрочване ,ако такова е било договорено между банката и кредитополучателя.

Счита се,че ищцовото дружество е положило всички усилия за справяне на кредитополучателя с погасяването на кредита,като всичко изложено в отговора на исковата молба от ответниците е неправилно и несъстоятелно.

На ответника Л.А. е назначен особен представител,по реда на чл.47 ал.6 от ГПК,който е депозирал в срок писмен отговор в следния смисъл:

На първо място,според ответника кредитът не е отпуснат персонално на физическото лице Л.А.,на следващо място кредита е обезпечен с няколко обезпечения,описани подробно в отговора.

Не се спори,че Л.А. е солидарен длъжник по договора за кредит.

Предвид изброените обезпечения ,дадени по договора за кредит се счита,че солидарната отговорност на третия ответник по делото възниква само при положение,че кредиторът не може да се удовлетвори от останалите обезпечения предоставени на банката.Това твърдение се доказва и от раздел VII ,чл.21 от договора за кредит.

Счита се ,че кредитът не е станал изцяло предсрочно изискуем спрямо ответника А.,тъй като той не е бил надлежно уведомен за настъпилата предсрочна изискуемост.

В отговора се съдържа позоваване на неравноправни клаузи,тъй като ответникът е физическо лице,а не търговец и би следвало да се ползва със закрилата на законодателя,както и със защитата на европейските регламенти и директиви по отношение на потребителите на кредити.

Според ответника съдът е длъжен да следи служебно за наличието на неравноправни клаузи в потребителски договор.Валидността на договора има значение за възникването на претендираните с исковите вземания.Следва служебно да се следи и спазването на императивните прави за формата на договора,като се произнесе по въпроса дали договорът е редовен от външна страна и съдържа всички задължителни реквизити.Неравностойни са клаузите,даващи възможност на кредитора сам да определя кога и при какви условия да изменя съществени условия на договора за потребителски

кредит,включително по отношение на дължимите лихви,на лихвените проценти,просрочие,неустойки,разноски и други.

Оспорва се редовността на представената счетоводна справка.

Посочват се като неравностойни клаузите на договора ,досежно дължимата административна такса,която е определ. на 0,5% годишно,без възможност да бъде изменяна при пълно погасяване на кредита,независимо от основанието за погасяване.Видно от клаузите на договора банката натоварва допълнителни клиента с допълнителни видове такси и комисионни,които се явяват допълнителна печалба,извън високия лихвен процент,към който следва да добавим и ГПР.Още при сключване на договора клиентът е бил поставен под угрозата да дължи едностранно и по волята на банката освен главница и договорни лихви,също така и наказателна лихва за забава и разноски,включващи всевъзможни такси и комисионни на банката.

Ответникът счита,че клаузи от договора противоречат на чл.10 ал.1 от ЗПК,доколкото физическото лице А.,независимо че е съдлъжник се ползва със закрилата на посочения закон.

Шрифтът на договора очевидно е по-малък от 12 и на основание чл.22 от ЗПК е изцяло недействителен по отношение на ответника Л.А..Според ответника договорът е развален на 09.07.2021г.,поради което няма предсрочна изискуемост.И този ответник се присъединява към защитната теза на първия и втория ответник,че е налице недобросъвестно поведение на банката,вследствие на което е настъпило неизпълнение на задълженията на кредитополучателя по договора.

С тези мотиви се моли искът да бъде отхвърлен по отношение на ответника Л.А..

В депозирана допълнителна искова молба,подадена във връзка с отговора на третия ответник,ищецът уточнява,че макар да са налице описаните в отговора на ответника обезпечения по договора за кредит,то на кредитора не могат да бъдат давани указания как да реализира правата си по договора,още повече ,че се касае до солидарна отговорност.

В образуваното заповедно производство като солидарни длъжници наред с търговското дружество са посочени и физическите лица,солидарно отговорни с кредитополучателя.

Що се отнася до възражението,че предсрочна изискуемост не е настъпила

,се излага следното:

Право на кредитора е да изиска от длъжника да престира дължимото по договора преди крайния срок уговорен между страните,когато същият е в неизпълнение.Към момента на подаване на исковата молба,адресирана до длъжника несъмнено е бил изтекъл период повече от 90 дни,в който кредитът не е обслужван изобщо,поради което към тази дата е била осъществена хипотезата на чл.20 ал.1 и чл.21 от договора,допускаща правото на кредитора да обяви цялото задължение за предсрочно изискуемо.

Длъжниците са редовно уведомени за настъпилата предсрочна изискуемост.Дори да се приеме,че длъжникът А. не е редовно уведомен с приложената по делото покана на нотариус *** за отнемането на преимуществото на срока,счита се,че с връчването на преписа от исковата молба това се е случило.

По отношение на възраженията на ответника,свързани със ЗЗП,ищецът намира следното:

Процесният договор за банков кредит е изключителна двустранна търговска сделка,кредитополучателят е юридическо лице,което извършва търговска дейност.

Съгласно пар.13 от ЗЗП потребител е всяко физическо лице,което придобива стоки или ползва услуги ,които не са предназначени за извършване на търговската му дейност.

Т.е. това е физическо лице,което ползва финансова услуга за лично потребление.,а не за упражняваната от него търговска дейност.

По отношение на солидарния длъжник и ответник по делото Л.А. се счита,че като съдлъжник по договора за кредит не може да се ползва със защитата на ЗЗП.Не става въпрос за потребителски договор,а за договор за банков кредит ,който е изцяло търговски.Целите и действията на солидарния длъжник за пряко и функционално свързани с търговската дейност на кредитополучателя,тъй като той е негов управител.

В допълнителен отговор ответникът излага следното:

Оспорва твърдението на ищеца,че не следва да му се дават указания за начина ,по който да събира вземанията си.Сам той е посочил в договора поредността на обезпеченията,,съответно по същия ред следва да се

удовлетвори за вземанията си.

Оспорва се твърдението, че ответникът А. е редовно уведомен за настъпване на изискуемостта на вземането. Видно от приложените по делото писмени доказателства нито нотариалната покана, нито исковата молба е връчена лично на ответника, тъй като поканата е връчена по реда на чл. 47 ал. 1 т. 5 от ГПК, а исковата молба е връчена на особения представител на ответника.

Според ответника сделката се явява търговска по отношение на дружеството кредитополучател, но не и по отношение на ответника. Кредитът е отпуснат и се усвоява от кредитополучателя.

Счита се също, че това че ответникът е лице, което има тесни професионални /функционални връзки с посоченото дружество не е достатъчно за да се приеме, че за него не са приложими правилата за поръчителството. Солидарна отговорност „по принцип“ не съществува, поради това страната, която се позовава на нея следва да докаже правното основание за възникването ѝ, т.е. да установи, че страните са съдлъжници и за тях следва да се прилагат общите правила на чл. 121 от ЗЗД или че е налице осъществен фактически състав на друг вид договор, от който може да възникне солидарност.

Видно от договора лицето е посочено като поръчител. Поръчителството е специфичен вид на пасивната солидарност и за него се прилагат правила, различни от тези за пасивната солидарност. Отговорността на поръчителя има акцесорен характер. Съгласно чл. 138 ал. 1 и 2 от ЗЗД, за да произведе действие уговореното поръчителство е необходимо да съществува главно задължение. В настоящия случай се счита, че задължението е уговорено като поръчителско, тъй като в титулната част от договора за кредит едно лице е определено като солидарен длъжник, но то не е създадено с кредитополучателя, в чиито патримониум е преминала паричната сума и от когото са очаква да погаси кредита. От тук следва, че спрямо солидарния длъжник не следва да се прилагат общите правила на пасивната солидарност, а регламентацията на поръчителството и по –конкретно чл. 147 ал. 1 от ЗЗД. Шестмесечния срок за предявяване на иска против длъжника е преклузивен, а не давностен и за него съдът следи служебно. След изтичането му не се погасява възможността за предявяване на иск и принудително изпълнение, а се прекратява самото поръчителство.

Видно от доказателствата по делото този шестмесечен срок е пропуснат от кредитора.

Падежът на задължението е настъпил през м.януари 2021 г., както сам твърди ищецът, а той е изпратил уведомление към кредитополучателя едва през м.октомври 2021г., а съдебното производство е започнало през м.декември на 2021г. Т.е. съдът само на това основание следва да приеме, че по отношение на солидарния длъжник Л.А. отговорността е отпаднала, поради това, че преклузивните срокове не подлежат на спиране и прекъсване.

В този смисъл ответникът смята, че съдът следва да отмени издадената заповед за изпълнение по отношение на длъжника А..

Съдът, като се запозна с доказателствата по делото и заключението на допуснатата и изслушана, неоспорена от страните съдебно – икономическа експертиза, прие за установено следното:

Представен е Договор за инвестиционен кредит №109/2018г., сключен на 06.03.2018г. между „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ от една страна и „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД като кредитополучател – от друга. В договора като съдлъжници са посочени Е. Н. и Л. А. , които солидарно с кредитополучателя ще отговарят за изпълнение на задълженията по него.

На 12.11.2019г. е осъществено преобразуване на „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД чрез вливане по реда на чл.262 от ТЗ в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. Следователно ищецът е правопреемник на кредитодателя на ответниците по силата на извършеното вливане , водещи до универсално правопреемство на активите и пасивите на вливащото се търговско дружество от приемащото такова. Налице е активна легитимация на ищеца по настоящия спор.

По силата на сключения между страните договор банката праводател на ищеца е предоставила на първия ответник „АГРОИМПУЛС“ АД и на втория и третия ответник, в качеството им на солидарни длъжници сумата от 368 000 лв., с целево предназначение – посочено в раздел II, т.3 ал.2 от Договора , а именно за закупуване на оборудване , довършителни работи за фабрика за производство на пелети и за закупуване на автоматична скала. Предназначението на договора изключва потребителския му характер , поради факта, че се предоставя за нуждите на търговската дейност на първия ответник по делото, със съдружници и управители втория и третия ответник.

В чл.4 са определени таксите, дължими на банката .

В чл.5 е уговорено, че главницата по кредита се олихвява с годишна лихва, определена като сбор от тримесечния СОФИБОР плюс надбавка от 4,5%, която ще се променя месечно на всеки първи работен ден от месеца.

Главницата ще се издължава на месечни вноски, като се предвижда десетмесечен гратисен период , през който ще бъдат погасявани само лихвите. Крайният срок за погасяване на всички задължения е 48 месеца от датата на подписване на договора за кредит, но не по-късно от 28.02.2022г.

В чл.7 от договора е определено, че лихвата за забава в плащането на главница и/или начислени лихви ще бъде в размер на договорения лихвен процент плюс надбавка от 10 %.

От представения погасителен план се установява, че като падеж на задълженията е уговорено 30-то число на всеки месец от срока на действие на договора.

В договора е уговорена солидарната отговорност между кредитополучателя и съдлъжниците. Солидарната отговорност на съдлъжниците се базира на разпоредбите на чл.121-123 от ЗЗД-така чл.14 ал.8 от договора.

Обезпеченията са определени в раздел IV от договора за кредит.

Предсрочната изискуемост на всички задължения по договора за кредит е уредена в чл.20 от същия. Между основанията за обявяване на предсрочна изискуемост е посочено неплащане от страна на длъжника или солидарните длъжници на падежа на каквато и да е дължима сума от договора за кредит. При настъпването на основанията за предсрочна изискуемост банката има право да прекрати договора, да преустанови усвояването на суми по него и да пристъпи към принудително изпълнение на вземанията си от предоставените обезпечения и останалото имущество на клиента, солидарните длъжници или длъжниците по договор за обезпечение.

С Анекс към договора от 28.05.2018г. е уговорено предоставянето на допълнително обезпечение по договора за кредит.

С Допълнително споразумение №1 към договора за кредит от 19.12.2019г. остатък от задължението в размер на 212 154,50лв. се заплаща по нов погасителен план, като крайният срок за издължаване на кредита е до 28.02.2022г., страните променят размера на договорната лихва, както е

записано в споразумението и се продължава действието на дадените обезпечения.

С Анекс №4 от 05.06.2020г. страните вземат предвид утвърдения от БНБ ред за отсрочване и уреждане на изискуеми задължения към банките и дъщерните им дружества-финансови институции, във връзка с въведеното на 13.03.2020г. от Народното събрание извънредно положение във връзка с пандемията от Ковид 19 и доколкото кредитополучателят отговора на критериите и молбата му е подадена в срока, предвидени в Реда за отсрочване, се съгласяват за следното :

Към датата на Анекс №4 от 05.06.2020 г. размерът на редовната главница е 259 783,84лв., на просрочената главница 24 741,32лв., както и посочените в анекса лихви, просрочени лихви, такси и просрочени имуществени застраховки и разноски по кредита.

Страните се съгласяват за периода до 30.09.2020г. кредитополучателят да не заплаща на банката суми по кредита.

Натрупаните за периода на облекчено погасяване на кредита лихви се погасяват на равни месечни погасителни вноски, считано от 30-то число, следващо края на периода на облекчено погасяване. След изтичане на този период кредитополучателят погасява на равни месечни погасителни вноски/главница и лихви/, при първа дължима вноска, платима на 30.10.2020г. Крайният срок за погасяване на всички задължения по кредита е 28.08.2022г. До 30.09.2020г. не се дължат вноски по кредита. Дължи се редовното заплащане на вноски по имуществени застраховки, съпътстващи договора за кредит.

С Анекс №5 от 19.02.2021г. страните се съгласяват плащането на дължимите главници и лихви по договора да бъде отсрочено за още три месеца, считано от падежната дата на месечната погасителна вноска, дължима към 30.10.2020г., при условията на Механизъм №1, разписан в т. III-3 в Реда за отсрочване. Крайният срок за издължаване на кредита се променя, като се удължава до 28.11.2022г. С изтичането на гратисния период погасяването на кредита се възобновява, считано от месец януари 2021г.

С покана уведомление за настъпила предсрочна изискуемост, адресирано до „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД, ищецът по делото е уведомил дружеството, че поради неплащане на дължимата към 01.02.2021г. месечна вноска, кредитът е

обявен за изцяло предсрочно изискуем ,на основание чл.10 ал.1 и чл.20 от Договора за кредит,сключен на 06.03.2018г.Поканата е получена от управителя Е.Н. на 06.10.2021г.

До ответника Л.А. е изпратена покана уведомление за настъпила предсрочна изискуемост със същото съдържание.Поканата е връчена от нотариус Мирослава *** по реда на чл.47 ал.1-ал.5 от ГПК.Уведомлението е оставено на 16.11.2021г.в пощенската кутия на постоянния и настоящ адрес на ответника.Видно от удостоверение №149/09.12.2021г.на нотариус *** -*** процедурата по чл.47 ал.1 до ал.5 от ГПК е спазена.В конкретния случай кредиторът е положил всички дължими усилия ,за да достигне уведомлението до знанието на солидарния длъжник,което съгласно съдебната практика е условие уведомяването му да се приеме за редовно.

До ответницата Е. Н. е изпратена покана уведомление със съдържанието на предходните две покани.Поканата е получена на 28.10.2021г.лично от ответницата.

И на тримата ответници е определен 14-дневен срок за доброволно изпълнение на задълженията им,считано от връчване на поканите до тях.

При това положение съдът намира,че ответниците са редовно уведомени за настъпилата предсрочна изискуемост на задълженията по договора за кредит.

Ответното дружество е представило покана до банката вх. №5300/82239/09.07.2021г.,с която уведомява ищеца,че поради системно неизпълнение на задълженията й,описано подробно в поканата, разваля процесния договор за кредит.

Ищецът не отрича да е получил процесното уведомление,макар към доказателствата по делото да не е приложено доказателство за връчването му на банката.

По делото е изслушана съдебно счетоводна експертиза,която дава следното неоспорено от страните заключение:

В изпълнение на задълженията си по сключения договор за инвестиционен кредит от 06.03.2018г.банката е предоставила на ответното дружество сумата от 353 102,01 лв.

В периода от 29.03.2018г.до 22.10.2018г.са усвоени суми в посочения размер.

До датата на преобразуване на „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ „АД чрез вливането ѝ в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД от кредитополучателя са заплатени общо 96 395,92 лв. Към момента на сключване на Допълнително споразумение №1/19.12.2019 г. към Договора за инвестиционен кредит, остатъкът от задължението на кредитополучателя е 264 928,63 лв. редовна главница, 19 596,53 лв. просрочена главница, 1 038,44 лв. просрочени договорни лихви по редовна главница, 612,44 лв. текущо начислени лихви по редовна главница и 237,33 лв. наказателни лихви по просрочия.

Към датата на сключване на Анекс №1 са били заплатени 7 294,06 лв., от които 5 200,59 лв. договорна лихва за периода от 01.11.2019 г. до 30.03.2020 г., 237,33 лв. наказателна лихва за периода от 01.11.2019 г. до 18.12.2019 г., 1 443,63 лв. такси и 413,51 лв. имуществени застраховки.

Към датата на сключване на Анекс №4/05.06.2020 г. съществуващите задължения са 259 783,84 лв. - редовна главница, 24 741,32 лв. просрочена главница, 2 075,93 лв. просрочени договорни лихви за периода от 31.03.2020 г. до 04.06.2020 г., 190,51 лв. текущо начислени договорни лихви от 30.05.2020 г. до 04.06.2020 г., 100,34 лв. просрочени лихви за периода от 30.04.2020 г. до 29.05.2020 г., 52,51 лв. текущо начислени лихви за просрочия за периода от 31.05.2020 г. до 04.06.2020 г.

До датата на сключване на Анекс №5/19.02.2021 г. са заплатени 266,52 лв. имуществени застраховки. С така посочения анекс е приет нов погасителен план и срока за погасяване на задължението е променен на 28.11.2022 г.

От 30.01.2021 г. до датата на обявяване на кредита за предсрочно изискуем 01.02.2021 г. ответното дружество няма вноски, предназначени за погашения на кредита.

Неизплатеното задължение на кредитополучателя при отчитане на предсрочната изискуемост на кредита е общо в размер на 319 130,46 лв., от което 284 525,16 лв. - главница, 17 596,15 лв. - възнаградителна лихва за периода от 31.03.2020 г. до 05.10.2021 г.

13 578,30 лв. мораторни лихви, изчислени за периода от 30.04.2020 г. до 14.12.2021 г., начислени като дължими считано от изтичане на срока за отсрочване, а именно за периода от 28.02.2021 г. до 14.12.2021 г., 1403,37 лв. такси, 1 631,48 лв. - застраховки и 396 лв. разноси по кредита.

Първото просрочие по кредита е с падеж 01.02.2021г.за главница в размер на 11 851,85лв. и лихви в размер на 1 403,09лв.Считано от 01.02.2021г. до момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение кредитът не е обслужван.

Съдът дължи служебно да провери валидността на сключения между страните договор ,съгласно ТР №1/27.04.2022г.по т.д.№1/2020г.на ОСГТК на ВКС.В настоящия случай не се констатираха пороци ,водещи до недействителност на сключения договор или части от него.

По наведеното от особения представител на ответника А. възражение,че съдлъжникът по договора за кредит е физическо лице,поради което се явява потребител по смисъла на пар.13 от ДР на ЗЗП и следва да се ползва от потребителската защита,предоставена му от този закон ,съдът намира следното:

Съдлъжниците по договора Е. Д. и Л. А. са физически лица,но същите са едновременно с това управители и съдружници в дружеството – кредитополучател.Средствата по инвестиционния кредит се предоставят за осъществяване на търговската дейност на дружеството-за закупуване на активи и довършване на строителството на актив на дружеството.

С Решение №38/23.06.2017г. на ВКС по т.д.№2754/2015г.на Първо ТО,ТК съдът дава отговор на въпроса физическо лице -съдлъжник по договор за банков кредит,по който кредитополучателят е търговец ,има ли качеството на потребител и може ли да се позовава на неравноправност на клаузи в договора за кредит,по следния начин:“Физическо лице-съдлъжник по договор за банков кредит или обезпечаващ такъв,по който кредитополучателят е търговец,може да има качеството на потребител по смисъла на ЗЗП и да се позовава на неравноправност на клаузи в договора за кредит,ако действа за цели извън рамките на неговата търговска или професионална дейност.Съдът извършва конкретна преценка съобразно обстоятелствата и доказателствата по делото ,с оглед установяване на качеството“потребител“.Обезпечението на дълг на търговско дружество от физическо лице,включително когато последното е съдлъжник,не може да се приеме като дадено за цел извън или независимо от всяка търговска дейност или професия,ако това физическо лице има тесни професионални /функционални /връзки с посоченото дружество,като например неговото управление или мажоритарно участие в

същото.“

Следователно в настоящия случай двамата съдлъжника –физически лица,като тясно професионално и функционално свързани с дейността на дружеството не са встъпили като страни по договора с други цели,освен тясно професионални и поради тези причини не могат да се позовават на неравноправни клаузи в договора и да ползват предвидената в ЗЗП потребителска защита.

Възражението,че задължението е свръхобезпечено е неоснователно.При условията на солидарна отговорност на ответниците и съобразно разпоредбата на чл.133 от ЗЗД,че цялото имущество на длъжника служи за общо обезпечение на неговите кредитори,ответникът не може да се позовава на обстоятелството за свръхобезпеченост на задължението,като твърди,че кредиторът следва да предпочете други дадени по договора обезпечения,за да реализира правата си.

По направеното възражение,че ответникът А. има качеството на поръчител и спрямо него следва да се приложи разпоредбата на чл.147 ал.1 от ЗЗД съдът намира следното:

В правната доктрина и съдебната практика се излагат доводи ,които са в смисъл,че макар и наименовани солидарни длъжници,по същността си физическите лица съдлъжници по банковите кредити са поръчители,тъй като отговарят за чужд дълг-на кредитополучателя,обезпечавайки изпълнението му от последния.В този смисъл задължението им е акцесорно по отношение на главното задължение на кредитополучателя по договора за кредит и носи всички белези на поръчителството.

По тези съображения следва да се изследва възражението за погасяването на поръчителството на двамата съдлъжници на основание чл.147 ал.1 от ЗЗД.

В съдебната практика се приема ,че началото на шестмесечния срок за погасяване на отговорността на поръчителя тече от датата,на която длъжникът е уведомен от банката за настъпването на предсрочната изискуемост и при условие ,че са налице предпоставките за настъпването й-така например Решение №132 от 02.10.2015г.на ВКС по т.д.№1907/2014г. но Първо ТО,ТК и други.

Поканата до длъжника е получена лично от управителя на „АГРОИМПУЛС 2000“ООД-Е. Н. на 06.10.2021г.,а заявлението за издаване на заповед за

незабавно изпълнение е подадено в РС гр.Тервел на 17.12.2021г. или не е изтекъл преклузивния шестмесечен срок,визиран в разпоредбата на чл.147 ал.1 от ГПК ,при което дори да се приеме,че солидарно задължените с длъжника физически лица да имат по същество качеството на поръчители за чуждия дълг на кредитополучателя,то поръчителството не е прекратено.

С тези мотиви възражението ,направено от особения представител на длъжника се счита за неоснователно от съда.

Що се отнася до възражението на дружеството и на ответницата Е. Н.,че договорът е развален с изявление от 09.07.2021г.,то следва да се има предвид ,че само изправната страна по двустранния договор може да развали същия ,поради неизпълнение от другата страна.По делото не се установи изправност на ответниците,а напротив –към момента на изявлението за разваляне те са били неизправни по отношение на задълженията си,уговорени с Анекс №4 и Анекс №5 към сключения договор.

Предвид изложеното съдът счита,че ищецът по делото е доказал собствената си изправност.Налице са основанията на чл.20 ал.1 и чл.21 от Договора за обявяване на предсрочна изискуемост на цялото задължение,поради неплащане на месечна вноска с падеж 01.02.2021г.,от който момент кредитът не е обслужван изобщо-така заключението на вещото лице по делото.Волеизявлението на банката да направи кредита изцяло предсрочно изискуем е достигнало до длъжниците,като по отношение на Л.А. е спазена процедурата по чл.47 от ГПК.Не са налице основанията на чл.147 ал.1 от ЗЗД за прекратяване на поръчителството на съдлъжниците по делото,тъй като не е изтекъл предвидения в закона шестмесечен срок.Подписвайки договора и всички анекси към него те са дали съгласието си по чл.147 ал.2 от ЗЗД за продължаване на срока за издължаване на кредита.

С тези мотиви искът,основан на чл.422 от ГПК във вр.с чл.430 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД следва да бъде изцяло уважен ,като се признае за установено по отношение на ответниците,че задължението им по Договор за инвестиционен кредит №109/06.03.2018г.,ведно с подписаните анекси към договора съществува ,като втория и третия ответник са солидарно отговорни с първия ответник по делото за задълженията по него,обявени от ищеца за предсрочно изискуеми.

В полза на ищеца следва да се присъдят сторените в заповедното

производство разноси:6 382,61 лв.-заплатена държавна такса и 5 665,57лв.-заплатено адвокатско възнаграждение,както и сторените в настоящото производство разноси :6 382,61 лв.-държавна такса;8 708,20лв.-възнаграждение за особен представител на третия ответник и 500лв.-разноси за изготвяне на експертиза по делото,съгласно представения списък за разноси по чл.80 от ГПК.

Водим от изложеното Окръжният съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „АГРОИМПУЛС 2000“ООД,ЕИК 130387582,със седалище и адрес на управление – гр.Тервел,обл.Добричка,ул.“****“20,представлявано от Е. Д. Н. и Л. З. А.,в качеството им на управители , на Е. Д. Н. ЕГН *****,с адрес:гр.София,общ.Столична,ж.к.“****“№349,вх.А,ет.6,ап.24 и на Л. З. А. ЕГН ***** с

адрес:гр.София,общ.Столична,ж.к.“****“№814,вх.Е,ет.8,ап.122,че ответниците дължат СОЛИДАРНО на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“АД,ЕИК 000694749,представлявано от ***-прокурист и *** Н. Д. изпълнителен директор,чрез Адвокатско дружество“*** и И.“,чрез адв.Х. И. САК ,със съдебен адрес гр.София,ул.“****“№8,ет.4 следните суми,за които е издадена Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК с Разпореждане №436/20.12.2021г.по ч.гр.д.№417/2021г.по описа на Районен съд гр.Тервел ,а именно:

-284 525,16лв./двеста осемдесет и четири хиляди петстотин двадесет и пет лева и шестнадесет ст./главница,ведно със законна лихва,считано от 16.12.2021г.-датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК до окончателното ѝ изплащане;17 596,15 лв./седемнадесет хиляди петстотин деветдесет и шест лева и петнадесет ст./-договорна лихва за период от 01.02.2021г.до 06.10.2021г.;13 578,30 лв./тринадесет хиляди петстотин седемдесет и осем лв.и тридесет ст./-мораторна лихва за периода от 28.02.2021г.до 14.12.2021г.;1 403,37 лв./хиляда четиристотин и три лева и тридесет и седем ст./-такси за периода от 28.02.2021г.до 14.12.2021г.;1 631,48лв./хиляда шестстотин тридесет и един лв.и четиридесет и осем ст./-застраховки за периода от 27.03.2020г.до 14.12.2021г. и 396 лв./триста деветдесет и шест лева/-разноси за периода от 13.10.2021г.до

14.12.2021г.

ОСЪЖДА „АГРОИМПУЛС 2000“ ООД, ЕИК 130387582, със седалище и адрес на управление – гр. Тервел, обл. Добричка, ул. “****” 20, представлявано от Е. Д. Н. и Л. З. А., в качеството им на управители, Е. Д. Н. ЕГН *****, с адрес: гр. София, общ. Столична, ж.к. “****” №349, вх. А, ет. 6, ап. 24 и Л. З. А. ЕГН *****, с адрес: гр. София, общ. Столична, ж.к. “****” №814, вх. Е, ет. 8, ап. 122 да заплатят СОЛИДАРНО на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, представлявано от ***-прокурист и *** Н. Д. изпълнителен директор сумите:

- 6 382,61 лв./шест хиляди триста осемдесет и два лева и шестдесет и една ст./-заплатена държавна такса и 5 665,57 лв./пет хиляди шестстотин шестдесет и пет лева и петдесет и седем ст./-заплатено адвокатско възнаграждение в заповедното производство и

- 6 382,61 лв. /шест хиляди триста осемдесет и два лева и шестдесет и една ст./ -държавна такса; 8 708,20 лв./осем хиляди седемстотин и осем лева и двадесет ст./-възнаграждение за особен представител на третия ответник и 500 лв./петстотин лева/-разноски в настоящото производство п т.д. №121/2022г. на ДОС.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр. Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____